

3. Трябва ли принципът на предимство на правото на Съюза да се тълкува в смисъл, че позволява на националния съд да остави без приложение решение на Конституционния съд, постановено по дело относно конституционноправен спор, което е задължително съгласно националното право?

(¹) ОВ 2017 L 198, стр. 29

Преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție (Румъния), постъпило на 26 ноември 2019 г. — Наказателно производство срещу FX, CS и ND

(Дело С-859/19)

(2020/С 201/06)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Înalta Curte de Casație și Justiție

Обвиняеми в главното производство

FX, CS, ND

Друга страна в производството:

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 19, параграф 1 от Договора за Европейския съюз, член 325, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, член 58 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (¹), член 4 от Директива (ЕС) 2017/1371 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2017 година относно борбата с измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза, по наказателноправен ред (²), приета на основание член 83, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз [и заменяща Конвенцията] за защита на финансовите интереси на Европейските общности от 26 юли 1995 г., да се тълкуват в смисъл, че не допускат орган извън съдебната власт, като Curtea Constituțională a României (Конституционен съд на Румъния), да приеме решение, с което се изисква преразглеждане на делата за корупция, разгледани в даден период и които са във фаза на обжалване, поради това че не са създадени специализирани в тази област съдебни състави в рамките на върховния съдебен орган, въпреки че се признава специализацията на съдиите, участващи в състава?
- 2) Трябва ли член 2 от Договора за Европейския съюз и член 47, [параграф 2] от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че не допускат орган извън съдебната власт да обяви за незаконен съдебен състав на колегия на върховния съдебен орган (състав от действащи съдии, които към момента на повишаването им в длъжност са отговаряли, наред с други изисквания, на изискването за специализация, което е било необходимо за повишаване в наказателната колегия на върховния съдебен орган)?
- 3) Трябва ли принципът на предимство на правото на Съюза да се тълкува в смисъл, че позволява на националния съд да остави без приложение решение на Конституционния съд, постановено по дело относно конституционноправен спор, което е задължително съгласно националното право?

(¹) ОВ 2015 L 141, стр. 73.

(²) ОВ 2017 L 198, стр. 29.